

ANTON DE KOM UNIVERSITEIT VAN SURINAME

Faculteit der Juridische Wetenschappen

**EEN TOETSING VAN DE SURINAAMSE AUTEURSWET
AAN DE MINIMUMSTANDAARDEN VAN HET TRIPS-
VERDRAG**

De bescherming van auteursrechten in Suriname

Thesis ter verkrijging van de graad van Bachelor of Laws (LLB)

Bacheloropleiding Rechten

Leann Prins

Begeleider: Mr. N. Rostam

Paramaribo, mei 2022

Inhoudsopgave

Voorwoord

Lijst van afkortingen

Inleiding	6
1. Het TRIPS-verdrag.....	9
1.1 Inleiding	9
1.2 De minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag inzake auteursrechten.....	9
1.2.1 Inhoud van de bescherming.....	10
1.2.2 Auteursrechtelijk beschermde werken.....	12
1.2.3 Duur van de bescherming	13
1.2.4 Beperkingen van het auteursrecht.....	13
1.2.5 Handhaving van het auteursrecht	14
1.3 Enkele specifieke bepalingen in het TRIPS-verdrag met betrekking tot ontwikkelingslanden.....	16
2. Wet auteursrecht 1913.....	17
2.1 Inleiding	17
2.2 Auteursrechtelijk beschermde werken	17
2.3 Inhoud van het auteursrecht	18
2.3.1 Exploitatierchten of vermogensrechten	18
2.3.2 Persoonlijkheidsrechten of morele rechten.....	19
2.4 Beperkingen van het auteursrecht	20
2.5 Handhaving van het auteursrecht	21
2.6 Duur van het auteursrecht	22
3. Toetsing van de Wet auteursrecht 1913 aan de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag inzake auteursrechten	23
3.1 Inleiding	23
3.2 Toetsing minimumstandaarden inzake auteursrechtelijk beschermde werken	23
3.3 Toetsing minimumstandaarden inzake inhoud van het auteursrecht	24
3.3.1 Exploitatierchten of vermogensrechten	24

3.3.2 Persoonlijksrechten of morele rechten.....	26
3.4 Toetsing minimumstandaarden inzake duur van de bescherming	27
3.5 Toetsing minimumstandaarden inzake beperkingen van het auteursrecht.....	29
3.6 Toetsing minimumstandaarden inzake handhaving van het auteursrecht.....	31
Conclusie.....	34
Aanbevelingen	36
Bronvermelding.....	37

Voorwoord

Deze afstudeerthesis is geschreven ter afsluiting van de Bacheloropleiding in de Rechtswetenschap en ter verkrijging van de titel Bachelor of Laws aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname. Mijn belangstelling gaat uit naar het vakgebied Privaatrecht omdat dit mij vanaf het begin van mijn studie heeft geboeid. Daarom heb ik gekozen voor het onderwerp ‘auteursrechtelijke bescherming in Suriname.’ Het schrijven van deze thesis is een leerrijke ervaring geweest die mij in staat stelde meer te weten te komen omtrent dit onderwerp.

Op de eerste plaats gaat een woord van dank uit naar God, de Almachtige Vader, zonder wiens kracht en wijsheid ik het nooit had gekund. Daarnaast dank ik mijn ouders, die mij de mogelijkheid hebben gegeven om verder te studeren. Ook een dankwoord gaat naar mijn familie, vrienden en kennissen voor de nodige ondersteuning. Tot slot bedank ik mijn begeleidster, Mr. N. Rostam, die ik bereid heb gevonden mij te willen begeleiden naar dit succes. Daarnaast bedank ik, Mr. A. Joella.

Voor u ligt mijn afstudeerthesis, een resultaat van maandenlang hard werken. Ik hoop dat het resultaat van mijn werk zichtbaar mag zijn en dat het u bekoort.

Prins, Leann

Paramaribo, mei 2022

Lijst van afkortingen

TRIPS-verdrag Agreement of Trade-Related Aspects on Intellectual Property Rights

WIPO World Intellectual Property Organization

BC Berner Conventie

GATT General Agreement on Tariffs and Trade

WTO Wereldhandelsorganisatie

Inleiding

De mens is een creatief en creërend wezen. Mensen denken bij creativiteit vaak aan een kunstacademie of een conservatorium. Maar de menselijke scheppingsdrift komt op allerlei gebieden en in het bijzonder in het bedrijfsleven tot uiting. Mensen bedenken allerlei methoden en technieken voor de industrie, ontwikkelen nieuwe voortbrengselen met speciale eigenschappen en verzinnen aantrekkelijke namen voor hun ondernemingen. Als iemand een werk heeft gecreëerd, is het niet de bedoeling dat iemand anders het zomaar gaat gebruiken. Daarom heeft de wetgever het auteursrecht in het leven geroepen. Het auteursrecht biedt de maker wettelijke bescherming voor de integriteit van zijn creatieve, geestelijke schepping.¹ In Suriname is het auteursrecht geregeld in de Wet auteursrecht 1913.² In artikel 1 van de Wet auteursrecht 1913 wordt het auteursrecht als volgt omschreven:

Het auteursrecht is het uitsluitend recht van de maker van een werk van letterkunde, wetenschap of kunst, of van diens rechtverkrijgenden, om dit openbaar te maken en te verveelvoudigen, behoudens de beperkingen, bij wet gesteld.

Krachtens art. 2 lid 2 Wet auteursrecht 1913 wordt het auteursrecht beschouwd als een roerende zaak; het is vatbaar voor overdracht (akte) en gaat over bij erfopvolging.³ Het auteursrecht is een intellectueel eigendomsrecht. Intellectueel eigendom wordt onderverdeeld in twee categorieën: industriële eigendom en auteursrecht en naburige rechten. Industrieel eigendom omvat handelsmerken, handelsnamen, octrooien, industriële ontwerpen en geografische aanduidingen. Het auteursrecht omvat literair werk, films, muziek en architectonische ontwerpen. De naburige rechten zijn aanverwant aan de auteursrechten.⁴ Ook op internationaal niveau zijn er standaarden geformuleerd die de bescherming van intellectueel eigendomsrechten rechtvaardigen. Volgens de Wereldhandelsorganisatie (hierna:WTO) zijn intellectuele eigendomsrechten wettelijke rechten die aan de maker worden gegeven om zijn creatie gedurende een bepaalde periode te beschermen.⁵

¹ Mulder, Van der Kooij en Visser 2007, p. 8-9.

² Wet van 22 maart 1913, houdende nieuwe regeling van het auteursrecht G.B. 1913 no. 15.

³ Art. 1 in samenhang met art. 2 lid 2 Wet auteursrecht 1913.

⁴World Intellectual Property Organization. 'Understanding copyright and related rights 2016', p.3-4, <https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_909_2016.pdf> geraadpleegd op 26 april 2022.

⁵ World Trade Organization. 'what are intellectual property rights ?' beschikbaar via <https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/intell_e.htm> geraadpleegd op 15 juli 2021.

Op internationaal niveau is het auteursrecht geregeld in diverse verdragen. Eén van deze verdragen is het TRIPS-verdrag (Agreement of Trade-Related Aspects on Intellectual Property Rights). Het TRIPS-verdrag verschaft een aantal minimumstandaarden om de bescherming van niet alleen auteursrechten, maar ook van andere intellectuele eigendomsrechten te garanderen op wereldvlak. Het TRIPS-verdrag maakt deel uit van de overeenkomst tot oprichting van de WTO.⁶ Suriname is sinds 1 januari 1995 lid van de WTO.⁷ Art. 2 lid 2 WTO-oprichtingsverdrag bepaalt dat alle multilaterale verdragen in een bijlage van dit verdrag bindend zijn voor alle WTO-leden.⁸ Het TRIPS-verdrag is dus bindend voor Suriname en conform art. 1 lid 1 TRIPS-verdrag dienen de aangesloten landen hun wetgeving aan te passen aan de verdragsbepalingen.⁹

Bij mij rijst evenwel de vraag in welke mate de huidige auteurswet van Suriname voldoet aan de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag inzake auteursrechten.

Op grond van het bovenstaande kom ik tot de volgende probleemstelling:

In hoeverre voldoet Suriname met de huidige auteurswet aan de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag ?

Naar aanleiding van deze probleemstelling kunnen de volgende deelvragen worden gesteld:

1. Welke minimumstandaarden schrijft het TRIPS-verdrag voor inzake de bescherming van auteursrechten?
2. Wat is geregeld in de Wet auteursrecht 1913?
3. Welke minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag inzake de bescherming van auteursrechten zijn geïmplementeerd in de Wet auteursrecht 1913?

Methode van onderzoek:

De onderzoeksmethode, welke gehanteerd zal worden bij dit onderzoek is literatuur- en rechtsbronnenonderzoek. Ter beantwoording van de hoofdvraag en deelvragen zijn verdragen,

⁶ Mulder, Van der Kooij en Visser 2007, p. 11 en annex WTO-oprichtingsverdrag.

⁷ Suriname and the WTO. Beschikbaar via:

<https://www.wto.org/english/thewto_e/countries_e/suriname_e.htm> geraadpleegd op 8 Mei 2021.

⁸ Art. 2 lid 2 WTO-oprichtingsverdrag.

⁹ Art. 1 lid 1 TRIPS-verdrag.

wetten, jurisprudentie, studieboeken, handboeken en overige relevante juridische documenten bestudeerd. Kortom het verzamelen, lezen, bestuderen en analyseren van wetenschappelijk literatuur en rechtsbronnen.

Wetenschappelijke relevantie

Wetenschappelijk gezien is dit onderzoek zeker relevant te noemen. Diverse auteurs hebben zich over het onderwerp gebogen in de vorm van boeken, artikelen en rapporten. Dit onderzoek kan dus gezien worden als een toevoeging aan de bestaande wetenschappelijke kennis, die er over het onderwerp bestaat. Door het bespreken van de bescherming van auteursrechten in Suriname wordt een bijdrage geleverd aan de verheldering en precisering van de inhoud van het auteursrecht. Tevens kan dit onderzoek fungeren als een basis voor het verrichten van verder wetenschappelijk onderzoek omtrent dit onderwerp.

Maatschappelijke relevantie

Naast wetenschappelijke relevantie, bevat het onderzoek ook maatschappelijke relevantie. Het onderzoek verschaft inzicht in de bescherming van auteursrechten in Suriname. Beleidsmakers, juristen, doctoren, ondernemers en docenten krijgen allen te maken met auteursrechten. Zij kunnen door middel van dit onderzoek meer kennis verkrijgen over dit onderwerp.

Opbouw van de thesis

De thesis wordt opgesplitst in 3 hoofdstukken. In hoofdstuk 1 komt het TRIPS-verdrag aan de orde, met name de minimumstandaarden inzake auteursrechten. Daarnaast wordt in hoofdstuk 2 de Wet auteursrecht 1913 behandeld, waaronder inhoud, beperkingen, handhaving en duur van het auteursrecht. Tevens worden auteursrechtelijk beschermde werken behandeld. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 nagegaan welke minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag inzake auteursrechten in de Wet auteursrecht 1913 zijn ingevoerd. Tenslotte komen de conclusie en aanbevelingen aan de orde.

1. Het TRIPS-verdrag

1.1 Inleiding

Het TRIPS-verdrag (Agreement of Trade-Related Aspects on Intellectual Property Rights) kwam tijdens de Uruguay-ronde van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT)¹⁰ in 1994 tot stand. De totstandkoming van het TRIPS-verdrag was het gevolg van lobbyactiviteiten van ontwikkelde landen om de internationale bescherming van intellectuele eigendomsrechten te garanderen. Sommige wetenschappers beschouwen het TRIPS-verdrag als het fundament van het internationale intellectuele eigendomsregime.¹¹ Het TRIPS-verdrag trad in werking op 1 januari 1995. Het verdrag bevat bepaalde minimumstandaarden, die lidstaten in staat stellen om desgewenst een uitvoerige bescherming van intellectuele eigendomsrechten te verschaffen. Het staat de lidstaten vrij om de gepaste methode te bepalen voor de implementatie van de verdragsbepalingen binnen hun eigen rechtsstelsel en praktijk.¹²

1.2 De minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag inzake auteursrechten

Het TRIPS-verdrag is vanwege haar omvang het meest uitgebreide internationaal instrument inzake intellectuele eigendomsrechten. Conform art. 1 lid 2 TRIPS-verdrag worden de categorieën intellectuele eigendom die worden genoemd in deel 2, Titels 1 tot en met 7 van het TRIPS-verdrag beschermd. Het TRIPS-verdrag stelt minimumstandaarden vast voor auteursrechten en naburige rechten, inclusief computer programma's en databanken, handelsmerken, geografische aanduidingen, tekeningen en modellen van nijverheid, octrooien (patenten), ontwerpen voor schakelpatronen van geïntegreerde schakelingen en bedrijfsgeheimen.¹³ De minimumstandaarden die zijn opgenomen in het TRIPS-verdrag hebben zowel betrekking op de beschikbaarheid als de handhaving van de intellectuele eigendomsrechten. De lidstaten mogen dus geen lager

¹⁰ De Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en Handel (GATT) was de eerste multilaterale vrijhandelsovereenkomst.

¹¹ Herman, *Makerere law journal* 2015, p.65-79, beschikbaar via: < <https://ssrn.com/abstract=2774051> > geraadpleegd op 20 juni 2021.

¹² 'trips : a more detailed overview of the trips agreement', beschikbaar via: <https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/intel2_e.htm> geraadpleegd op 20 juli 2021.

¹³ Art. 1 lid 2 TRIPS-verdrag en 'trips : a more detailed overview of the trips agreement', beschikbaar via: <https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/intel2_e.htm> geraadpleegd op 20 juli 2021.

beschermingsniveau bieden voor de intellectuele eigendomsrechten die vallen onder het TRIPS-verdrag. Anderzijds zijn WTO-leden niet verplicht om een extensieve bescherming voor de intellectuele eigendomsrechten te bieden (art. 1 lid 1 TRIPS-verdrag).¹⁴

1.2.1 Inhoud van de bescherming

Suriname is op 16 november 1976 toegetreden tot de Berner Conventie (hierna: BC) en de toetreding was op 23 februari 1977 van kracht.¹⁵ De Berner Conventie is geïncorporeerd in het TRIPS-verdrag. De bescherming van auteursrechten en naburige rechten is geregeld in deel 2 Titel 1 van het TRIPS-verdrag. Op grond van art. 9 lid 1 TRIPS-verdrag zijn WTO-leden verplicht tot naleving van artikel 1 tot en met 21 van de Berner Conventie, met uitzondering van de art. 6bis Berner Conventie geregelde persoonlijkheidsrechten. Art. 9 lid 2 TRIPS-verdrag bepaalt dat het auteursrecht alleen de vorm van uitdrukkingen van ideeën beschermd en geen procedures, werkwijzen of wiskundige concepten.¹⁶ Het auteursrecht biedt aan de maker of rechthebbende twee soorten rechten: exploitatierechten en persoonlijkheidsrechten. Exploitatierechten geven auteursrechthebbenden de mogelijkheid om hun werken te exploiteren. De persoonlijkheidsrechten stellen auteursrechthebbenden in staat om bepaalde acties te ondernemen om hun werken te beschermen.¹⁷ Op grond van de Berner Conventie en het TRIPS-verdrag genieten auteursrechthebbenden de volgende exploitatierechten:

1. Vertaalsrecht (art. 8 BC)

Dit recht houdt in dat auteurs van werken van letterkunde en kunst vertalingen van hun werken mogen maken of daartoe toestemming mogen verlenen.¹⁸

2. Reproductierecht (art. 9 BC)

Dit recht biedt auteurs de mogelijkheid om controle uit te oefenen over de exploitatie van hun werken. Om een reproductie te maken, zoals een kopie van een werk, is de toestemming van de auteur vereist.¹⁹

3. Recht van mededeling aan het publiek (art. 11, art. 11bis en art. 11ter BC)

¹⁴ Correa 2000, p.2 en art. 1 lid 1 TRIPS-verdrag.

¹⁵ <<https://copyrightindex.com/get-copyright-registration-Suriname/>> geraadpleegd op 5 mei 2022.

¹⁶ Art. 9 TRIPS-verdrag.

¹⁷ World Intellectual Property Organization. 'Understanding copyright and related rights 2016', p.9, <https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_909_2016.pdf> geraadpleegd op 12 juni 2021.

¹⁸ Art. 8 BC.

¹⁹ Art. 9 BC.

Om een werk te mogen mededelen aan het publiek is de toestemming van de auteur vereist. Hieronder vallen live-uitvoeringen, zoals concerten, publieke voordracht van teksten, mededelingen met behulp van technische middelen in het openbaar, zoals radio- en televisie-uitzendingen.²⁰

4. Bewerkingsrecht (art. 12 BC)

Dit recht geeft auteursrechthebbenden de bevoegdheid om toestemming te verlenen tot bewerkingen, arrangementen en andere veranderingen van hun creaties.²¹

5. Volgrecht (art. 14ter BC)

Het doel van dit recht is om de auteursrechthebbende in de gelegenheid te stellen om opbrengsten te ontvangen van de opeenvolgende verkoop van zijn beeldend werk. Het volgrecht komt slechts toe aan makers van oorspronkelijke kunstwerken en schrijvers van oorspronkelijke handschriften en componisten.²²

6. Verhuurrecht (art. 11 TRIPS-verdrag)

Krachtens het TRIPS-verdrag dienen de aangesloten landen ten aanzien van computerprogramma's en cinematografische werken een exclusief verhuurrecht te verlenen aan auteurs en hun rechtsopvolgers om de commerciële verhuur van hun werken aan het publiek toe te staan of te verbieden. Met betrekking tot cinematografische werken is een lidstaat vrijgesteld van deze verplichting, mits het verhuur heeft geresulteerd in kopiëren van dergelijke werken op grote schaal, waardoor het uitsluitend recht dat in die lidstaat aan auteurs en hun erfgenamen is verleend wezenlijk wordt aangetast.²³

De Berner Conventie voorziet ook in de bescherming van persoonlijkheidsrechten of morele rechten en die zijn uiteengezet in art. 6bis BC. Volgens art. 6bis BC is het persoonlijkheidsrecht, het recht om het auteurschap van het werk op te eisen en het recht om bezwaar te maken tegen elke verminking, misvorming of andere wijziging van of andere denigrerende handelingen met betrekking tot het werk die de reputatie van de auteur aantasten. De persoonlijkheidsrechten zijn

²⁰ Art. 11, art. 11bis en 11ter BC.

²¹ Art. 12 BC.

²² Art. 14ter BC.

²³ Art. 11 TRIPS-verdrag.

onafhankelijk van de exploitatierechten. Auteursrechthebbenden behouden hun persoonlijkheidsrechten, zelfs na overdracht van de exploitatierechten.²⁴

Naburige rechten

Art. 14 TRIPS-verdrag betreft de naburige rechten. De bepalingen inzake de bescherming van uitvoerende kunstenaars, producenten van fonogrammen en omroeporganisatie zijn opgenomen in dit artikel. Overeenkomstig art. 14 lid 1 TRIPS-verdrag moeten uitvoerende kunstenaars de mogelijkheid hebben om de ongeoorloofde vastlegging van hun uitvoering en de reproductie van deze vastlegging te beletten. Daarnaast hebben zij de mogelijkheid om de ongeoorloofde uitzending via draadloze middelen en de mededeling aan het publiek van hun live-optreden te beletten. Conform art. 14 lid 2 TRIPS-verdrag moeten lidlanden producenten van fonogrammen een exclusief reproductierecht verlenen. Omroeporganisaties hebben op grond van art. 14 lid 3 TRIPS-verdrag het recht om de ongeoorloofde vastlegging, de reproductie van vastleggingen en heruitzending via draadloze middelen, evenals de mededeling aan het publiek van hun televisie-uitzendingen te verbieden. Daarnaast moeten zij een exclusief huurrecht toekennen aan producenten van fonogrammen (art. 14 lid 4 TRIPS-verdrag). De beschermingstermijn is minimaal vijftig jaar voor uitvoerende kunstenaars en producenten van fonogrammen en twintig jaar voor omroeporganisaties (art. 14 lid 5 TRIPS-verdrag). Art. 14 lid 6 TRIPS-verdrag bepaalt, dat elk lidland met betrekking tot de bescherming van uitvoerende kunstenaars, producenten van fonogrammen en omroeporganisaties, kan voorzien in voorwaarden, beperkingen, uitzonderingen en voorbehouden, voor zover toegestaan door het Verdrag van Rome. Art. 18 BC is ook van toepassing op de rechten van uitvoerende kunstenaars en producenten van fonogrammen met betrekking tot fonogrammen.²⁵

1.2.2 Auteursrechtelijk beschermde werken

Conform art.10 TRIPS-verdrag worden computerprogramma's en databanken auteursrechtelijk beschermd. Art. 2 lid 1 BC verplicht lidstaten van de WTO om de bescherming van literaire en artistieke werken te garanderen. Elke productie in het literaire, wetenschappelijke en artistieke domein, ongeacht de modus of vorm van de uitdrukking wordt auteursrechtelijk beschermd op grond van dit artikel. Voorbeelden van werken die onder het auteursrecht vallen, zijn onder meer

²⁴ Art. 6bis BC.

²⁵ Art. 14 TRIPS-verdrag in samenhang met art. 18 BC.

boeken, andere geschriften, muzikale composities, films, foto's, schilderijen en architectuur. Overeenkomstig art. 2 lid 3 BC strekken de verplichtingen van de WTO-leden zich uit tot de bescherming van zogenaamde afgeleide werken, zoals het vertalen van een boek, componeren van een lied voor een orkest en een verfilming van een toneelstuk. Zowel het origineel als het afgeleid werk worden beschermd.²⁶

1.2.3 Duur van de bescherming

Volgens art. 7 lid 1 BC is de minimale beschermingstermijn de resterende levensduur van de auteur en vijftig jaar na zijn of haar overlijden (hoofregel). De beschermingsduur van fotografische werken en werken van toegepaste kunst mogen lidlanden zelf bepalen. Deze beschermingsduur mag niet korter zijn dan een periode van vijftientwintig jaar vanaf de vervaardiging van dat werk (art. 7 lid 4 BC).²⁷ Conform art. 12 TRIPS-verdrag moet elke beschermingstermijn die wordt berekend op een andere grondslag dan het leven van een natuurlijke persoon, tenminste vijftig jaar bedragen vanaf de eerste geautoriseerde publicatie van het werk of bij gebreke daarvan vijftig jaar vanaf de totstandkoming van het werk. Werken van toegepaste kunst en fotografische werken zijn uitgezonderd van het werkingsgebied van art. 12 TRIPS-verdrag.²⁸

1.2.4 Beperkingen van het auteursrecht

De Berner Conventie staat in bijzondere gevallen uitzonderingen op exploitatierechten toe. In deze gevallen mogen auteursrechtelijk beschermde werken worden gebruikt zonder toestemming van de auteursrechthebbende en zonder betaling van een vergoeding. Krachtens art. 13 TRIPS-verdrag mag een WTO-lid slechts beperkingen of uitzonderingen stellen op exploitatierechten van auteursrechthebbenden, indien aan drie voorwaarden is voldaan, namelijk de beperkingen of uitzonderingen moeten beperkt blijven tot bijzondere gevallen, ze moeten niet in strijd zijn met de normale exploitatie van het werk en moeten de rechtmatige belangen van de auteursrechthebbende ook niet op een onredelijke wijze aantasten. Een analoge regeling is opgenomen in art. 9 lid 2 BC.²⁹ Blijkens art. 9 lid 2 BC is verveelvoudigen in bijzondere gevallen toegestaan, mits die verveelvoudiging niet in strijd is met de normale exploitatie van het werk en de legitieme belangen

²⁶ Art. 2 BC in samenhang met art. 10 TRIPS-verdrag.

²⁷ Art. 7 lid 1 in samenhang met art. 7 lid 4 BC.

²⁸ Art. 12 TRIPS-verdrag.

²⁹ Art. 13 TRIPS-verdrag in samenhang met art. 9 lid 2 BC.

van de auteur niet op een onrechtvaardige wijze worden aangetast. Geluids- of beeldopnamen worden aangemerkt als verveelvoudiging in de zin van de Berner Conventie.³⁰ Verder is het gebruik van citaten en illustraties voor onderwijsdoeleinden (art. 10 BC), verslaglegging van actuele gebeurtenissen door middel van fotografie, cinematografie of langs weg van radio-uitzending (art. 10bis BC) en kortstondige opname (art. 11bis lid 3 BC) geoorloofd. Volgens art. 13 BC is de mechanische vastlegging van muziekwerken tegen een redelijke vergoeding toegestaan.³¹

1.2.5 Handhaving van het auteursrecht

Civiele en administratieve handhaving

Blijkens art. 16 lid 1 BC kan elk afschrift van een werk, waardoor inbreuk wordt gemaakt op het auteursrecht, in het lidland waar het oorspronkelijk werk wettelijke bescherming geniet in beslag worden genomen. Inbeslagname is slechts mogelijk als het exemplaren betreft, die afkomstig zijn uit een land waar het werk niet of niet meer beschermd wordt (art. 16 lid 2 BC).³² Conform art. 42 TRIPS-verdrag moet een auteursrechthebbende in staat zijn om een eerlijke en billijke civielrechtelijke procedure te voeren tegen een inbreuk op zijn of haar auteursrecht. Gerechtelijke autoriteiten mogen drie soorten rechtsmiddelen toekennen, met name een partij bevelen om van een inbreuk af te zien (art. 44 TRIPS-verdrag), veroordeling tot betaling van schadevergoeding (art. 45 TRIPS-verdrag) en het verwijderen van inbreukmakende goederen uit het handelsverkeer of vernietiging ervan, onder bepaalde voorwaarden (art. 46 TRIPS-verdrag). Verder zijn WTO-leden verplicht om te voorzien in snelle en effectieve voorlopige maatregelen om te voorkomen dat er inbreuk wordt gemaakt op intellectuele eigendomsrechten, met name om te voorkomen dat goederen de distributiekanaal binnenkomen en relevant bewijs bewaren met betrekking tot een vermeende inbreuk (art. 50 lid 1 TRIPS-verdrag).³³

Grensmaatregelen en strafrechtelijke handhaving

De bepalingen van het TRIPS-verdrag inzake grensmaatregelen stellen houders van IE-rechten in staat de medewerking van de douanediens ten te verkrijgen om onrechtmatige geproduceerde

³⁰ Art. 9 lid 2 BC.

³¹ Art. 10, art. 10bis, art. 11bis en art. 13 BC.

³² Art. 16 BC.

³³ Art. 42, art. 44, art. 45, art. 46 en art. 50 lid 1 TRIPS-verdrag.

goederen of namaak artikelen aan de grens te onderscheppen en te voorkomen dat deze goederen in het verkeer worden gebracht (art. 51 TRIPS-verdrag). Art. 51 TRIPS-verdrag is alleen van toepassing als het gaat om de invoer van nagemaakte handelsmerken of door piraterij verkregen auteursrechtelijk beschermde goederen. De houder van het recht moet de douaneautoriteiten verzoeken om maatregelen te treffen. Hiervoor moet de houder van het recht een verzoek indienen en voldoende bewijs aantonen, waaruit blijkt dat er sprake is van een schending van zijn of haar recht. De bevoegde autoriteiten stellen de verzoeker binnen een redelijke termijn op de hoogte of zij de aanvraag hebben aanvaard en gedurende welke termijn de douaneautoriteiten zullen optreden, indien bepaald door de bevoegde autoriteiten (art. 52 TRIPS-verdrag).³⁴ Volgens art. 61 TRIPS-verdrag zijn lidlanden van de WTO verplicht om te voorzien in strafrechtelijke procedures en straffen in gevallen van opzettelijke inbreuk van handelsmerken of auteursrechtpiraterij op commerciële schaal. In dit kader mogen de lidlanden twee soorten sanctie opleggen, namelijk vrijheidstraffen en geldboetes. Deze straffen mogen niet beneden het niveau zijn van sancties die in de lidlanden worden opgelegd aan personen die zich schuldig hebben gemaakt aan een strafbaar feit met dezelfde omvang.³⁵ Indien een WTO-lid de verplichtingen van het TRIPS-verdrag niet nakomt, kunnen de resterende WTO-leden conform art. 64 TRIPS-verdrag naleving van de verdragsbepalingen afdwingen. De regels die van toepassing zijn op de beslechting van geschillen tussen WTO-leden zijn vervat in de artikelen 22 en 23 van de GATT-overeenkomst van 1994, tenzij het TRIPS-verdrag anders bepaald (art. 64 lid 1 TRIPS-verdrag). Art. 64 lid 2 TRIPS-verdrag stelt de toepassing van zogenaamde niet-schendings- en situatieklachten als bedoeld in lid 1(b) en 1(c) van artikel 23 van de GATT-overeenkomst van 1994 op TRIPS-geschillen uit voor een periode van vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van de WTO-overeenkomst. Conform art. 64 lid 3 TRIPS-verdrag is de Raad voor de handelsaspecten van de intellectuele eigendom bevoegd om de mogelijkheden en modaliteiten van dergelijke klachten gedurende die periode te onderzoeken en aanbevelingen te doen aan de Ministriële Conferentie ter goedkeuring. Elk besluit van de Ministriële Conferentie om dergelijke aanbevelingen goed te keuren of de in lid 2 bedoelde termijn te verlengen, wordt alleen bij consensus genomen en goedgekeurde aanbevelingen zijn van kracht voor alle leden zonder verdere formele aanvaardingsprocedure.³⁶

³⁴ Artt. 51-52 TRIPS-verdrag.

³⁵ Art. 61 TRIPS-verdrag.

³⁶ Art. 64 TRIPS-verdrag in samenhang met art. 22-23 GATT-overeenkomst.

1.3 Enkele specifieke bepalingen in het TRIPS-verdrag met betrekking tot ontwikkelingslanden

Het TRIPS-verdrag maakt een onderscheid tussen ontwikkelde, minder ontwikkelde landen en ontwikkelingslanden. In dit kader bevat het TRIPS-verdrag een aantal specifieke bepalingen voor ontwikkelingslanden. In het TRIPS-verdrag zijn er geen definities van ontwikkelde en ontwikkelingslanden. De WTO-leden mogen zelf bepalen of ze ontwikkelde of ontwikkelingslanden zijn. Andere leden kunnen echter de beslissing van een lid om gebruik te maken van voorzieningen die beschikbaar zijn voor ontwikkelingslanden aanvechten.³⁷ Enkele specifieke bepalingen in het TRIPS-verdrag met betrekking tot ontwikkelingslanden zijn de artikelen 65 en 67. Krachtens art. 65 lid 2 TRIPS-verdrag mogen ontwikkelingslanden de datum van toepassing van de verdragsbepalingen uitstellen tot vier jaar na de datum van inwerkingtreding van het verdrag. Dit artikel is niet van toepassing op de verplichtingen genoemd in de artt. 3-5 TRIPS-verdrag.³⁸

Het intellectueel eigendomsbureau van Suriname is 'Bureau Intellectueel Eigendom (BIE)'. Dit bureau is een afdeling van het Ministerie van Economische zaken, ondernemerschap en technologische innovatie. Het Bureau Intellectueel Eigendom faciliteert alleen de registratie van handels- en fabrieksmerken, die geregistreerde eigenaren het exclusief recht verlenen om hun handels- en fabrieksmerk in Suriname te gebruiken en er voordeel uit te halen. Daarnaast verschaft het bureau juridische informatie inzake intellectueel eigendom en is verantwoordelijk voor het publiceren van wetgeving inzake industriële eigendom en de effectuering van wettelijke regelingen en verdragen met betrekking tot intellectueel eigendom.³⁹ De overheid is al geruime tijd bezig met een conceptwet Intellectuele Eigendom. Het doel van deze wet is het voorkomen van inbreuk op intellectueel eigendom van anderen. Daarnaast stelt deze wet de belanghebbende in staat om te profiteren van zijn intellectueel eigendom. Bovendien is deze wet gericht op het stimuleren van innovatie en innovatie kan leiden tot de toename van werkgelegenheid.⁴⁰

³⁷ <https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/d1who_e.htm> geraadpleegd op 12 augustus 2021.

³⁸ Art. 65 in samenhang met art. 67 TRIPS-verdrag.

³⁹ <<http://tradeandindustry.gov.sr/diensten/bureau-intellectuele-eigendom-bie/>> geraadpleegd op 12 december 2022.

⁴⁰ Memorie van toelichting WET van 24 februari 2020, houdende goedkeuring van de toetreding tot de Akte van Genève bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage betreffende de Internationale Inschrijving van Tekeningen of Modellen van nijverheid (S.B. 2020, no.56).

2. Wet auteursrecht 1913

2.1 Inleiding

Auteursrechten vervullen een belangrijke rol in onze samenleving. Televisie uitzendingen, boeken, films, toneel zijn allemaal auteursrechtelijk beschermd.⁴¹ Sinds 1913 is het in Suriname mogelijk om gedurende een bepaalde periode auteursrechtelijke bescherming te genieten, en wel ingevolge de op die datum in werking getreden Wet auteursrecht 1913.⁴² Met deze wet heeft de overheid invoering gegeven aan artikel 34 lid 1 van de Grondwet, dat bepaalt dat een ieder het recht heeft op ongestoord genot van zijn eigendom behoudens de beperkingen die uit het recht voortvloeien.⁴³ In 2008 heeft het Bureau Intellectueel Eigendom in samenwerking met de World Intellectual Property Organization (WIPO) een rapport, genaamd ‘Een nieuwe Auteurswet voor Suriname’, opgesteld. In dit rapport is het concept-wetsvoorstel Auteurswet 2005 opgenomen. Het Bureau Intellectueel Eigendom heeft het rapport doorgeleid naar De Nationale Assemblée. Zoals bekend is, is er niet gekozen voor het concept-wetsvoorstel Auteurswet 2005, maar voor een wijziging van de geldende Wet Auteursrecht (S.B. 2015, no. 83).⁴⁴

2.2 Auteursrechtelijk beschermde werken

De auteursrechthebbende is degene die krachtens de auteurswet 1913 rechthebbende is van het werk. Dat kan de maker van het werk zijn, de erfgenamen (na overlijden van de maker) of degene aan wie het auteursrecht is overgedragen (art. 2 lid 3 Wet auteursrecht 1913). Krachtens art. 1 Wet auteursrecht 1913 biedt het auteursrecht bescherming aan werken van letterkunde, wetenschap of kunst. In de Wet auteursrecht 1913 is niet nader uitgelegd wat onder werken van letterkunde, wetenschap of kunst moet worden verstaan.⁴⁵ In de rechtspraak is bepaald dat het auteursrecht geen bescherming biedt aan ideeën. De creatie moet op de een of andere manier geuit zijn. Op het enkel idee, hoezeer in gedachten ook uitgewerkt, rust geen auteursrecht. Zie in dit verband

⁴¹ Patterson en Lindberg. University of Georgia Press 1991, p.2.

⁴² Wet auteursrecht 1913.

⁴³ Grondwet van de Republiek Suriname (S.B. 1987, no.116), gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijziging bij S.B. 1992, no.38.

⁴⁴ Batenburg, Schepers en Wiersma, Rapport oktober 2008. ‘Een nieuwe Auteurswet voor Suriname’, p.1, beschikbaar via: https://www.ivir.nl/publicaties/download/Suriname_rapport_oktober_2008.pdf en Wet van 17 april 2015, houdende nadere wijziging van de Wet Auteursrecht 1913 (G.B. 1913, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981, no.23)(S.B. 2015, no. 83).

⁴⁵ Art. 2 lid 3 in samenhang met art. 1 Wet auteursrecht 1913.

Lacôme/ Kecofa, HR 16 juni 2006, NJ 2006, 585.⁴⁶ In art. 10 Wet auteursrecht 1913 is er een aantal vormen van werken van letterkunde, wetenschap of kunst opgesomd die voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking komen, waaronder boeken, mondelinge voordrachten, aardrijkskundige kaarten, toneelwerken en dramatisch-muzikale werken. Overeenkomstig art. 30b Wet auteursrecht 1913 kunnen auteursrechtelijk beschermde werken afgegeven worden bij het Bureau Intellectueel Eigendom tegen een door Bureau vastgesteld tarief.⁴⁷ In de praktijk wordt echter geen uitvoering gegeven aan deze bepaling. Momenteel worden er slechts handels- en fabrieksmerken bij het BIE geregistreerd.⁴⁸ Conform art. 11 Wet auteursrecht 1913 bestaat er geen auteursrecht op algemene verordeningen als bedoeld bij artikel 2 van de Surinaamse Staatsregeling door de openbare macht uitgevaardigd, rechterlijke uitspraken en administratieve beslissingen.⁴⁹

2.3 Inhoud van het auteursrecht

2.3.1 Exploitatierchten of vermogensrechten

De exploitatierechten zijn opgenomen in art. 12 en 13 van de Wet Auteursrecht 1913 en de persoonlijkheidsrechten in art. 25.⁵⁰ Openbaar maken en verveelvoudigen behoren tot de exploitatierechten. In de auteurswet 1913 is opgenomen wat onder openbaarmaking moet worden verstaan. Krachtens art. 12 Wet auteursrecht 1913 moet onder openbaarmaking van een werk van letterkunde, wetenschap of kunst worden verstaan:⁵¹

- het openbaar maken van een verveelvoudiging van het geheel of een gedeelte van het werk;

⁴⁶ HR 16 juni 2006, ECLI:NL:GHSHE:2004:AP2368, < <https://www.recht.nl/proxycache.html?cid=45671> > geraadpleegd op 10 juni 2021.

⁴⁷ Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76); Wet auteursrecht 1913 en Wet van 17 april 2015, houdende nadere wijziging van de Wet Auteursrecht 1913 (G.B. 1913, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981, no.23)(S.B. 2015, no. 83).

⁴⁸<<http://tradeandindustry.gov.sr/diensten/bureau-intellectuele-eigendom-bie/>> geraadpleegd op 16 mei 2022.

⁴⁹ Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

⁵⁰ Landsverordening van 3 januari 1946 tot wijziging en aanvulling van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981, no.23)(G.B. 1946, no. 2) en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

⁵¹ Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

- de verbreiding van het geheel of een gedeelte van het werk of van een verveelvoudiging daarvan, zolang het niet in druk verschenen is;
- de voordracht, op- of uitvoering of voorstelling in het openbaar van het geheel of een gedeelte van het werk of van een verveelvoudiging daarvan;
- de openbaarmaking van het door een ander, al of niet per draad, uitgezonden werk.

Krachtens art. 13 Wet auteursrecht 1913 wordt onder verveelvoudiging van een werk van letterkunde, wetenschap of kunst verstaan de vertaling, muziekschikking, de verfilming of toneelbewerking. Daaronder valt in het algemeen ook iedere gehele of gedeeltelijke bewerking of nabootsing in gewijzigde vorm, welke niet als een nieuw, oorspronkelijk werk wordt beschouwd. Onder verveelvoudiging van muziekwerken wordt verstaan het vervaardigen van voorwerpen om het geheel of gedeelte van het werk via mechanische weg ten gehore te brengen (art. 14 Wet auteursrecht 1913).⁵²

2.3.2 Persoonlijksrechten of morele rechten

De persoonlijkheidsrechten hebben betrekking op de persoonlijke band tussen de maker en zijn creatie. Deze rechten blijven altijd bij de maker, zelfs als de exploitatierechten op het werk aan een ander zijn overgedragen.⁵³ Volgens art. 25 lid 1 sub a Wet auteursrecht 1913 heeft de maker de bevoegdheid om zich te verzetten tegen openbaarmaking van het werk onder een andere naam dan de zijne, ook tegen het aanbrenge van enige wijziging in de benaming van het werk of in de aanduiding van de maker, voor zover deze op of in het werk voorkomt, dan wel in verband daarmee openbaar is gemaakt. Daarnaast heeft de maker het recht zich te verzetten tegen elke andere wijziging in het werk, tenzij van zodanige aard, dat het verzet in strijd zou zijn met de redelijkheid (art. 25 lid 1 sub b). Vervolgens mag de maker krachtens art. 25 lid 1 sub c zich verzetten tegen elke misvorming, verminking of andere aantasting van het werk, welke nadeel zou kunnen toebrengen aan de eer of de naam van de maker of aan zijn waarde in deze hoedanigheid.⁵⁴

⁵² Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

⁵³ World Intellectual Property Organization. ‘Understanding copyright and related rights 2016’,p.14, <https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_909_2016.pdf> geraadpleegd op 12 juni 2021.

⁵⁴ Landsverordening van 3 januari 1946 tot wijziging en aanvulling van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913,no.15), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981, no.23)(G.B. 1946, no. 2) en Landsverordening van 5

2.4 Beperkingen van het auteursrecht

Overnemen en citeren

Als inbreuk op het auteursrecht wordt volgens art. 15 Wet auteursrecht 1913 niet beschouwd, het overnemen van een artikel, berichten of andere stukken in een nieuwsblad of tijdschrift zonder toestemming van de maker of zijn rechtsverkrijgenden door een ander nieuwsblad of tijdschrift, tenzij het nieuwsblad of tijdschrift waaruit is overgenomen, waaronder de naam van de maker (indien mogelijk) op duidelijke wijze wordt vermeld en het auteursrecht uitdrukkelijk is voorbehouden.⁵⁵ Daarnaast verklaart art. 15bis Wet auteursrecht 1913 korte aanhalingen van in een nieuwsblad of tijdschrift verschenen artikelen, ook in de vorm van persoverzichten, geoorloofd. Voor toelaatbaar aanhalen is van belang dat het tijdschrift of nieuwsblad, waarvan gebruik is gemaakt, op duidelijke wijze wordt vermeld, waaronder de naam van de maker, indien het voorkomt in de bron, waaruit is gehaald. Art. 16 Wet auteursrecht 1913 is van belang voor het onderwijs. Het overnemen van het geheel of gedeelten in de oorspronkelijke taal of vertaling van reeds geopenbaarde werken in bloemlezingen en andere werken kennelijk bestemd voor het onderwijs of een ander wetenschappelijk doel wordt niet beschouwd als inbreuk op het auteursrecht, indien aan de in de artikel vermelde voorwaarden is voldaan.⁵⁶

Verveelvoudiging en openbaarmaking

Op een door of vanwege de openbare macht openbaar gemaakte werken van letterkunde, wetenschap of kunst wordt geen auteursrechtinbreuk gemaakt bij verdere openbaarmaking of verveelvoudiging daarvan, mits het auteursrecht (hetzij in het algemeen bij een algemene verordening als bedoeld bij artikel 2 van de Surinaamse staatsregeling, hetzij in een bepaald geval blijkens mededeling op het werk of bij de openbaarmaking van het werk) daarvan uitdrukkelijk is voorbehouden (art. 15ter Wet auteursrecht 1913).⁵⁷ Volgens art. 17 Wet auteursrecht 1913 wordt

september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

⁵⁵ Landsverordening van 3 januari 1946 tot wijziging en aanvulling van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913,no.15), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981, no.23)(G.B. 1946, no. 2) en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

⁵⁶ Landsverordening van 3 januari 1946 tot wijziging en aanvulling van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913,no.15), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981, no.23)(G.B. 1946, no. 2) en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

⁵⁷ Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

de verveelvoudiging, welke beperkt blijft tot enkele exemplaren en uitsluitend dient tot eigen oefening, studie of gebruik, en die, waar het geldt een werk genoemd in artikel 10 lid 1 sub 6°, die ten aanzien van grootte of werkwijze niet identiek is aan het oorspronkelijk werk, niet beschouwd als inbreuk op het auteursrecht.⁵⁸

Portretrecht

Art. 19 Wet auteursrecht 1913 verleent de geportretteerde of na diens overlijden, diens nabestaanden het recht om een portret te verveelvoudigen. Het openbaar maken van een fotografisch portret in een nieuwsblad of tijdschrift door of met toestemming van een der personen, mits daarbij de naam van de makers vermeld wordt, wordt niet beschouwd als inbreuk op het auteursrecht (art. 19 lid 2 Wet auteursrecht 1913). Tenzij anders is overeengekomen, is de auteursrechthebbende van een portret niet bevoegd het openbaar te maken zonder toestemming van de geportretteerde of gedurende tien jaren na het overlijden van de auteursrechthebbende, van diens nabestaanden (art. 20 lid 1 Wet auteursrecht 1913). Indien het portret de afbeelding van twee personen omvat, dan is ten aanzien van de ganse afbeelding de toestemming van alle geportretteerden vereist of gedurende tien jaren na hun overlijden en van hun nabestaanden (art. 20 lid 2 Wet auteursrecht 1913).⁵⁹ Als inbreuk op het auteursrecht wordt niet beschouwd, het verveelvoudigen, openlijk tentoonstellen en verspreiden van afbeeldingen van welke aard ook door of vanwege de justitie in het belang van de openbare veiligheid alsmede ter opsporing van strafbare feiten (art. 22 Wet auteursrecht 1913).⁶⁰

2.5 Handhaving van het auteursrecht

Civielrechtelijke en strafrechtelijk handhaving

Blijkens art. 26 Wet auteursrecht 1913 mogen auteursrechthebbenden optreden tegen degenen die inbreuk maken op hun auteursrechten, tenzij anders is bepaald. De maker kan zelf nadat hij zijn auteursrecht geheel of gedeeltelijk heeft overdragen een rechtsvordering instellen ter verkrijging van schadevergoeding wegens inbreuk op het auteursrecht. Dit recht komt na overlijden van de maker aan zijn erfgenamen of legatarissen toe tot aan het vervallen van het auteursrecht (art. 27

⁵⁸ Art. 17 Wet auteursrecht 1913.

⁵⁹ Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

⁶⁰ Art. 22 Wet auteursrecht 1913 en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

Wet auteursrecht 1913).⁶¹ Naast de actie tot schadevergoeding kan de maker roerende zaken, die in strijd met zijn recht zijn openbaar gemaakt of een niet geoorloofde verveelvoudiging vormen, als zijn eigendom opeisen, dan wel vernietiging of onbruikbaarmaking daarvan vorderen. De hiervoren genoemde bevoegheden zijn mogelijk ten aanzien van het bedrag van de toegangsgelden betaald voor het bijwonen van een voordracht, een op- of uitvoering of een tentoonstelling of voorstelling, waardoor inbreuk wordt gemaakt op het auteursrecht (art. 28 lid 1 Wet auteursrecht 1913). De artikelen 31 tot en met 37 Wet auteursrecht 1913 hebben betrekking op de strafrechtelijke handhaving van het auteursrecht. De feiten genoemd in art. 31, 32 en 34 zijn misdrijven. Personen die deze misdrijven hebben gepleegd kunnen gestraft worden met een geldboete van ten hoogste vijftienduizend gulden of tienduizend gulden. De feiten genoemd in art. 36 en 36bis Wet auteursrecht 1913 worden beschouwd als overtredingen.⁶²

2.6 Duur van het auteursrecht

De Wet auteursrecht 1913 bevat in de artt. 38-43 bepalingen omtrent de duur van het auteursrecht. Art. 38 lid 1 Wet auteursrecht 1913 bepaalt dat het auteursrecht vervalt door verloop van 50 jaren, te rekenen van de 1e januari van het jaar, volgende op het sterfjaar van de maker of rechthebbende. Bij een gemeenschappelijke auteursrecht dat aan twee of meer personen als gezamenlijke makers toekomt, wordt de termijn berekend van de 1e januari van het jaar, volgend op het sterfjaar van de langstlevende (art. 38 lid 2 Wet auteursrecht 1913). Art. 39 lid 1 Wet auteursrecht 1913 bevat een regeling voor anoniem of onder pseudoniem gepubliceerde werken. De beschermingsduur van deze werken vervalt door verloop van vijftig jaren te rekenen van de 1e januari van het jaar, volgende op dat, waarin de publicatie van het werk door of vanwege de maker heeft plaats gevonden. Hetzelfde geldt voor werken waarvan een openbare instelling, vereniging, stichting of vennootschap als rechthebbende wordt aangemerkt en werken die voor de eerste keer na het overlijden van de maker zijn openbaar gemaakt (art. 39 lid 2 Wet auteursrecht 1913).⁶³

⁶¹ Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

⁶² Landsverordening van 3 januari 1946 tot wijziging en aanvulling van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981, no.23)(G.B. 1946, no. 2) en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

⁶³ Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

3.Toetsing van de Wet auteursrecht 1913 aan de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag inzake auteursrechten

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt het TRIPS-verdrag vergeleken met de Wet Auteursrecht 1913. Tevens komt de Berner Conventie aan de orde, aangezien de WTO- leden verplicht zijn tot naleving van de artt. 1-21 van de Berner Conventie (art. 9 lid 2 TRIPS-verdrag).⁶⁴ Er wordt getoetst in welke mate de Wet auteursrecht 1913 voldoet aan de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag inzake auteursrechten. In dit kader worden in het bijzonder de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag die zijn ingevoerd in de Wet auteursrecht 1913 behandeld.

3.2 Toetsing minimumstandaarden inzake auteursrechtelijk beschermde werken

Artikel 2 BC	Artikel 10 Wet auteursrecht 1913
<p>1) De term “werken van letterkunde en kunst” omvat alle voortbrengselen op het gebied van letterkunde, wetenschap en kunst, welke ook de wijze of de vorm van uitdrukking zij, zoals boeken, brochures en andere geschriften; voordrachten, toespraken, preken en andere werken van dien aard; toneelwerken of dramatisch-muzikale werken; choreografische werken en pantomimes; muzikale composities met of zonder woorden; cinematografische werken, waarmee volgens een soortgelijke werkwijze uitgedrukte werken worden gelijkgesteld; werken van teken-, schilder-, bouw-, beeldhouw-, graveer- en lithografeerkunst; fotografische werken, waarmee volgens een soortgelijke werkwijze uitgedrukte werken worden gelijkgesteld; werken van toegepaste kunst; illustraties en aardrijkskundige kaarten; tekeningen, schetsen en plastische werken, betrekking hebbende op de aardrijkskunde, de topografie, de bouwkunde of de wetenschappen.</p> <p>2) Het is nochtans aan de wetgeving van de landen van de Unie voorbehouden te bepalen dat werken van letterkunde en kunst, of een of meer categorieën daarvan, niet beschermd zijn voorzover zij niet in een tastbare vorm zijn vastgelegd.</p> <p>3) Als oorspronkelijke werken worden beschermd, onverminderd de rechten van de auteur van het oorspronkelijke werk: vertalingen, bewerkingen, muziekarrangementen en andere wijzigingen van een werk van letterkunde of kunst.</p>	<p>Onder werken van letterkunde, wetenschap of kunst verstaat deze wet:</p> <p>1°. boeken, brochures, nieuwsbladen, tijdschriften en alle andere geschriften;</p> <p>2°. toneelwerken en dramatisch-muzikale werken;</p> <p>3°. mondelinge voordrachten;</p> <p>4°. choreografische werken en pantomimes, welker wijze van opvoering bij geschrift of anderszins is vastgesteld;</p> <p>5°. muziekwerken met of zonder woorden;</p> <p>6°. teken-, schilder-, bouw- en beeldhouwwerken, lithografieën, graveer- en andere plaatwerken;</p> <p>7°. aardrijkskundige kaarten;</p> <p>8°. ontwerpen, schetsen en plastische werken, betrekkelijk tot de bouwkunde, de aardrijkskunde, de plaatsbeschrijving of andere wetenschappen;</p> <p>9°. fotografische en kinematografische werken en werken, volgens gelijksoortige werkwijzen vervaardigd;</p> <p>10°. werken van toegepaste kunst; en in het algemeen ieder voortbrengsel op het gebied van letterkunde, wetenschap of kunst, op welke wijze of in welke vorm het ook veelevoudigd kan worden.</p> <p>Vertalingen, muziekschikkingen, verfilmingen, bewerkingen en andere veelevoudigingen in gewijzigde vorm van een werk van letterkunde, wetenschap of kunst, zomede verzamelingen van verschillende werken, worden,</p>

⁶⁴ Art. 9 lid 2 TRIPS-verdrag.

<p>4) Het is aan de wetgeving van de landen van de Unie voorbehouden om de aan officiële teksten op het gebied van wetgeving, bestuur en rechtspraak, en aan officiële vertalingen van deze teksten te verlenen bescherming vast te stellen.</p> <p>5) Verzamelingen van werken van letterkunde of kunst, zoals encyclopedieën en bloemlezingen, die door de keuze of de rangschikking van de stof een schepping van de geest vormen, worden als zodanig beschermd, onverminderd de rechten van de auteurs op elk werk, dat van deze verzamelingen deel uitmaakt.</p> <p>6) De in dit artikel vermelde werken genieten bescherming in alle landen van de Unie. Deze bescherming bestaat ten gunste van de auteur en van zijn rechtsopvolgers.</p> <p>7) Het is onverminderd de bepalingen van artikel 7, vierde lid, van de Conventie aan de wetgeving van de landen van de Unie voorbehouden om het toepassingsgebied te bepalen van hun wetten betreffende werken van toegepaste kunst en tekeningen en modellen van nijverheid alsmede betreffende de voorwaarden voor de bescherming van deze werken, tekeningen en modellen. Voor werken, die in het land van oorsprong alleen als tekeningen en modellen zijn beschermd, kan in een ander land van de Unie slechts de bijzondere bescherming worden ingeroepen welke in dat land aan tekeningen en modellen wordt verleend; indien echter in dat land geen zodanige bijzondere bescherming wordt toegekend, worden deze werken beschermd als werken van kunst.</p> <p>8) De bescherming van deze Conventie is niet toepasselijk op nieuwstijdingen of gemengde berichten die louter het karakter van persberichten dragen.</p>	<p>onverminderd het auteursrecht op het oorspronkelijk werk als zelfstandige werken beschermd.</p>
--	--

In art. 2 lid 1 BC zijn de auteursrechtelijk beschermde werken opgesomd. In art. 10 Wet auteursrecht 1913 zijn enkele van deze werken overgenomen, zoals boeken, brochures en dramatisch-muzikale werken. De Wet Auteursrecht 1913 biedt bescherming aan werken van toegepaste kunst, wat niet verplicht is conform de Berner Conventie. Computerprogramma's en databanken worden krachtens het TRIPS-verdrag beschermd. Daartegenover worden deze werken niet beschermd in art. 10 Wet auteursrecht 1913. Dus deze bepaling is niet volkomen in overeenstemming met de Berner Conventie en het TRIPS-verdrag.⁶⁵

3.3 Toetsing minimumstandaarden inzake inhoud van het auteursrecht

3.3.1 Exploitatierchten of vermogensrechten

⁶⁵ Art. 2 BC en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de 'Verordening auteursrecht 1913'(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

<p>Artikel 9 BC</p> <p>1) De door deze Conventie beschermde auteurs van werken van letterkunde en kunst genieten het uitsluitende recht om toestemming te verlenen tot het verveelvoudigen van deze werken, ongeacht op welke wijze en in welke vorm.</p> <p>2) Het is aan de wetgeving van de landen van de Unie voorbehouden in bijzondere gevallen het verveelvoudigen van genoemde werken toe te staan, mits die verveelvoudiging geen afbreuk doet aan de normale exploitatie van het werk en de wettige belangen van de auteur niet op ongerechtvaardigde wijze schaadt.</p> <p>3) Geluids- of beeldopnamen worden beschouwd als een verveelvoudiging in de zin van deze Conventie.</p>	<p>Artikel 1 Wet auteursrecht 1913</p> <p>Het auteursrecht is het uitsluitend recht van de maker van een werk van letterkunde, wetenschap of kunst, of van diens rechtverkrijgenden, om dit openbaar te maken en te verveelvoudigen, behoudens de beperkingen, bij wet gesteld.</p> <p>Artikel 13 Wet auteursrecht 1913</p> <p>Onder de verveelvoudiging van een werk van letterkunde, wetenschap of kunst wordt mede verstaan de vertaling, de muziekschikking, de verfilming of toneelbewerking en in het algemeen iedere gehele of gedeeltelijke bewerking of nabootsing in gewijzigde vorm, welke niet als een nieuw, oorspronkelijk werk moet worden aangemerkt.</p>
--	---

<p>Art. 11ter BC</p> <p>1) Auteurs van letterkundige werken genieten het uitsluitend recht toestemming te verlenen tot:</p> <p>1° de openbare opvoering en uitvoering van hun werken, met inbegrip van openbare opvoering en uitvoering met alle middelen of werkwijzen;</p> <p>2° de openbare overbrenging met alle middelen van de opvoering en uitvoering van hun werken.</p> <p>2) Dezelfde rechten worden toegekend aan auteurs van letterkundige werken gedurende de gehele duur van hun rechten op het oorspronkelijke werk, ten aanzien van de vertaling van hun werken.</p>	<p>Art. 12 Wet auteursrecht 1913</p> <p>Onder de openbaarmaking van een werk van letterkunde, wetenschap of kunst wordt mede verstaan:</p> <p>1° de openbaarmaking van een verveelvoudiging van het geheel of een gedeelte van het werk;</p> <p>2° de verbreiding van het geheel of een gedeelte van het werk of van een verveelvoudiging daarvan, zolang het niet in druk verschenen is;</p> <p>3° de voordracht, op- of uitvoering of voorstelling in het openbaar van het geheel of een gedeelte van het werk of van een verveelvoudiging daarvan;</p> <p>4° de openbaarmaking van het door een ander, al of niet per draad, uitgezonden werk.</p> <p>Onder een voordracht, op- of uitvoering of voorstelling in het openbaar wordt mede verstaan een in besloten kring, welke tegen betaling toegankelijk is, ook al geschiedt die betaling door de voldoening van een contributie of op andere wijze. Hetzelfde geldt van een tentoonstelling in het openbaar.</p>
---	--

In de Berner Conventie worden vijf exploitatierechten beschermd, met name het vertaalsrecht, verveelvoudigingsrecht, het recht tot openbaarmaking, volgrecht en bewerkingsrecht. Daarnaast erkent het TRIPS-verdrag nog één exploitatierecht, namelijk het verhuurrecht. De Wet auteursrecht 1913 erkent slechts twee exploitatierechten: het verveelvoudigingsrecht en het recht

tot openbaarmaking (artt. 12 -13 Wet auteursrecht 1913). Op dit gebied is de Wet auteursrecht 1913 niet volledig in overeenstemming met de Berner Conventie en het TRIPS-verdrag.⁶⁶

3.3.2 Persoonlijkheidsrechten of morele rechten

Artikel 6bis BC	Artikel 25 Wet auteursrecht 1913
<p>1) Onafhankelijk van de vermogensrechtelijke auteursrechten, en zelfs na overdracht van die rechten, behoudt de auteur het recht om het auteurschap van het werk op te eisen, en om zich te verzetten tegen elke misvorming, vermindering of andere wijziging van dat werk, of tegen elke andere aantasting daarvan, die nadeel zou kunnen toebrengen aan zijn eer of zijn goede naam.</p> <p>2) De krachtens het eerste lid hierboven aan de auteur toegekende rechten worden na zijn dood gehandhaafd ten minste tot het vervallen van de vermogensrechten, en uitgeoefend door de daartoe door de nationale wetgeving van het land waar de bescherming wordt ingeroepen bevoegd verklaarde personen of instellingen. De landen, wier wetgeving op het tijdstip van de bekrachtiging van deze Akte of van de toetreding daartoe, geen bepalingen bevat die na de dood van de auteur de bescherming verzekeren van alle krachtens het eerste lid hierboven toegekende rechten, zijn evenwel bevoegd te bepalen dat enige van deze rechten niet gehandhaafd blijven na de dood van de auteur.</p> <p>3) De rechtsmiddelen ter handhaving van de in dit artikel toegekende rechten worden geregeld door de wetgeving van het land waar de bescherming wordt ingeroepen.</p>	<p>De maker van een werk heeft, zelfs nadat hij zijn auteursrecht heeft overgedragen, de volgende persoonlijkheidsrechten:</p> <p>a. het recht zich te verzetten tegen de openbaarmaking van het werk onder een andere naam dan de zijne, alsmede tegen het aanbrengen van enige wijziging in de benaming van het werk of in de aanduiding van de maker, voor zover deze op of in het werk voorkomen, dan wel in verband daarmee zijn openbaar gemaakt;</p> <p>b. het recht zich te verzetten tegen elke andere wijziging in het werk, tenzij deze wijziging van zodanige aard is, dat het verzet zou zijn in strijd met de redelijkheid;</p> <p>c. het recht zich te verzetten tegen elke misvorming, vermindering of andere aantasting van het werk, welke nadeel zou kunnen toebrengen aan de eer of de naam van de maker of aan zijn waarde in deze hoedanigheid.</p> <p>De onder a, b en c genoemde rechten komen na het overlijden van de maker tot aan het vervallen van het auteursrecht toe aan de door de maker bij uiterste wilsbeschikking aangewezen, en bij gebreke van dien aan zijn nabestaanden.</p> <p>Van de rechten onder a en b genoemd kan afstand worden gedaan voor zover het wijzigingen in het werk of in de benaming daarvan betreft.</p> <p>Heeft de maker van het werk het auteursrecht overgedragen dan blijft hij bevoegd in het werk zodanige wijzigingen aan te brengen als hem naar de regels van het maatschappelijk verkeer te goeder trouw vrijstaan. De door de maker bij uiterste wilsbeschikking aangewezen, en bij gebreke van dien zijn nabestaanden hebben deze bevoegdheid slechts zolang het auteursrecht voortduurt en vaststaat, dat ook de maker die wijzigingen zou hebben goedgekeurd.</p>

De Berner Conventie voorziet in de bescherming van persoonlijkheidsrechten (art. 6bis BC). Volgens art. 9 lid 1 TRIPS-verdrag zijn de lidlanden niet verplicht deze rechten te beschermen in hun nationale wetgeving. In de Wet auteursrecht 1913 zijn deze rechten wel beschermd (art. 25 Wet auteursrecht 1913).⁶⁷

⁶⁶ Art. 9 BC in samenhang met art. 11ter BC en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

⁶⁷ Art. 6bis BC en Landsverordening van 3 januari 1946 tot wijziging en aanvulling van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913,no.15), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981, no.23)(G.B. 1946, no. 2) en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

3.4 Toetsing minimumstandaarden inzake duur van de bescherming

<p>Artikel 7 BC</p> <p>1) De duur der bescherming die door deze Conventie wordt toegekend, omvat het leven van de auteur en vijftig jaren na zijn dood.</p> <p>2) Voor cinematografische werken hebben de landen van de Unie evenwel de bevoegdheid te bepalen dat de duur der bescherming verstrijkt vijftig jaar nadat het werk met toestemming van de auteur voor het publiek toegankelijk is gemaakt of dat, bij gebreke van een zodanige gebeurtenis binnen vijftig jaar, te rekenen van de vervaardiging van dat werk, de duur der bescherming vijftig jaar na de vervaardiging verstrijkt.</p> <p>3) Voor anonieme of pseudonieme werken verstrijkt de duur der door deze Conventie toegekende bescherming vijftig jaar nadat het werk op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt. Wanneer evenwel de door de auteur aangenomen schuilnaam geen enkele twijfel aan zijn identiteit laat, is de beschermingsduur die welke is voorzien in het eerste lid. Indien de auteur van een anoniem of pseudoniem werk zijn identiteit tijdens het hierboven aangegeven tijdvak openbaart is de toe te passen beschermingstermijn die welke is voorzien in het eerste lid. De landen van de Unie zijn niet gehouden de anonieme of pseudonieme werken te beschermen waarvan de auteur - naar men redelijkerwijs mag veronderstellen - sedert vijftig jaar dood is.</p> <p>4) Het is aan de wetgeving van de landen van de Unie voorbehouden de duur der bescherming van de fotografische werken en werken van toegepaste kunst die als werken van kunst worden beschermd, te regelen; deze beschermingsduur mag echter niet korter zijn dan een periode van vijftientwintig jaar te rekenen van de vervaardiging van dat werk.</p> <p>5) De beschermingstermijn na de dood van de auteur en de in het tweede, derde en vierde lid hierboven voorziene termijnen nemen een aanvang op de datum van de dood of van de in deze leden bedoelde gebeurtenis, maar de duur van deze termijnen wordt slechts berekend met ingang van de eerste januari van het jaar volgende op de dood of die gebeurtenis.</p> <p>6) De landen van de Unie hebben de bevoegdheid een langere beschermingsduur toe te kennen dan die bedoeld in de voorgaande leden.</p> <p>7) De landen van de Unie die zijn gebonden door de Akte van Rome van deze Conventie en die in hun nationale wetgeving die van kracht is op het tijdstip van de ondertekening van deze Akte, kortere termijnen toekennen dan die welke bedoeld zijn in de voorgaande leden, hebben de bevoegdheid, deze bij toetreding tot of bekrachtiging van deze Akte te handhaven.</p> <p>8) In alle gevallen wordt de duur geregeld door de wet van het land waar de bescherming wordt ingeroepen; tenzij de wetgeving van dat land anders beschikt overschrijdt hij evenwel niet de in het land van oorsprong van het werk vastgestelde duur.</p>	<p>Artikel 38 Wet auteursrecht 1913</p> <p>Het auteursrecht vervalt door verloop van 50 jaren, te rekenen van de 1e januari van het jaar, volgende op het sterfjaar van de maker, behoudens het bepaalde bij de volgende artikelen van dit hoofdstuk.</p> <p>De duur van een gemeenschappelijk auteursrecht op een zelfde werk, aan twee of meer personen als gezamenlijke makers daarvan toekomende, wordt berekend van de 1e januari van het jaar, volgende op het sterfjaar van de langstlevende hunner.</p> <p>Artikel 39 Wet auteursrecht 1913</p> <p>Het auteursrecht op een werk, ten aanzien waarvan de maker niet is aangeduid of niet op zodanige wijze dat zijn identiteit buiten twijfel staat, vervalt door verloop van 50 jaren, te rekenen van de 1e januari van het jaar, volgende op dat, waarin de eerste openbaarmaking van het werk door of vanwege de rechthebbende heeft plaats gehad.</p> <p>Hetzelfde geldt ten aanzien van werken, waarvan een openbare instelling, een vereniging, stichting of vennootschap als maker wordt aangemerkt, alsmede ten aanzien van werken, die voor de eerste maal openbaar zijn gemaakt na het overlijden van de maker.</p> <p>Indien de maker vóór het verstrijken van de in het eerste lid genoemde termijn zijn identiteit openbaart, zal de duur van het auteursrecht op dat werk worden berekend naar de bepalingen van artikel 38.</p>
--	--

<p>Artikel 12 TRIPS-verdrag</p> <p>Wanneer de duur der bescherming van een werk, niet zijnde een fotografisch werk of een werk van toegepaste kunst, wordt berekend op een andere grondslag dan het leven van een natuurlijke persoon, is deze termijn niet korter dan vijftig jaar na het einde van het kalenderjaar van toegestane publicatie of, bij gebreke van zodanige toegestane publicatie binnen vijftig jaar na de schepping van het werk, vijftig jaar na het einde van het kalenderjaar waarin het werd geschapen.</p>	<p>Artikel 39 Wet auteursrecht 1913</p> <p>Het auteursrecht op een werk, ten aanzien waarvan de maker niet is aangeduid of niet op zodanige wijze dat zijn identiteit buiten twijfel staat, vervalt door verloop van 50 jaren, te rekenen van de 1e januari van het jaar, volgende op dat, waarin de eerste openbaarmaking van het werk door of vanwege de rechthebbende heeft plaats gehad.</p> <p>Hetzelfde geldt ten aanzien van werken, waarvan een openbare instelling, een vereniging, stichting of vennootschap als maker wordt aangemerkt, alsmede ten aanzien van werken, die voor de eerste maal openbaar zijn gemaakt na het overlijden van de maker.</p> <p>Indien de maker vóór het verstrijken van de in het eerste lid genoemde termijn zijn identiteit openbaart, zal de duur van het auteursrecht op dat werk worden berekend naar de bepalingen van artikel 38.</p>
---	--

De in het eerste lid van art. 38 Wet auteursrecht 1913 neergelegde hoofdregel correspondeert met art. 7 lid 1 BC. In dit artikel is ook minimaal vijftig jaar na de dood van de auteur als hoofdregel voorgeschreven. Ook lid 2 is in overeenstemming met het bepaalde in art. 7bis in samenhang met art. 7 lid 5 BC. Conform art. 7 lid 3 BC dient de beschermingsduur voor anonieme of pseudonieme werken op grond van de eerste openbaarmaking waarmee het werk op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt, te worden berekend. Integendeel gaat het bij art. 39 Wet auteursrecht 1913 om een eerste openbaarmaking door of met toestemming van de rechthebbende. Art. 39 Wet auteursrecht 1913 is dus niet volledig in overeenstemming met de Berner Conventie en het TRIPS-verdrag. Conform art. 12 TRIPS-verdrag bedraagt de minimale beschermingsduur van een werk (niet zijnde een fotografischwerk of werk van toegepaste kunst) vijftig jaar, na het einde van het kalenderjaar van toegestane publicatie. Bij gebreke van toegestane publicatie binnen vijftig jaar na het scheppen van het werk, mag de beschermingsduur niet korter zijn dan vijftig jaar na het einde van het kalenderjaar waarin het werk werd geschapen. In art 38 Wet auteursrecht 1913 is de beschermingsduur minimaal vijftig jaar na de dood van de auteur. Er zijn verschillen tussen art. 38 Wet auteursrecht 1913 en art. 12 TRIPS-verdrag. In art. 38 Wet auteursrecht 1913 wordt de beschermingsduur berekend op basis van het leven van een natuurlijke persoon (de auteur), maar bij art. 12 TRIPS-verdrag is dat niet het geval. Het wordt op een ander grondslag

berekend. In beide artikelen is de beschermingstermijn vijftig jaar. Dus beide artikelen komen niet helemaal overeen.⁶⁸

3.5 Toetsing minimumstandaarden inzake beperkingen van het auteursrecht

Artikel 9 BC	Artikel 17 Wet auteursrecht 1913
<p>1) De door deze Conventie beschermde auteurs van werken van letterkunde en kunst genieten het uitsluitende recht om toestemming te verlenen tot het veeleelvoudigen van deze werken, ongeacht op welke wijze en in welke vorm.</p> <p>2) Het is aan de wetgeving van de landen van de Unie voorbehouden in bijzondere gevallen het veeleelvoudigen van genoemde werken toe te staan, mits die veeleelvoudiging geen afbreuk doet aan de normale exploitatie van het werk en de wettige belangen van de auteur niet op ongerechtvaardigde wijze schaadt.</p> <p>3) Geluids- of beeldopnamen worden beschouwd als een veeleelvoudiging in de zin van deze Conventie.</p>	<p>Als inbreuk op het auteursrecht op een werk van letterkunde, wetenschap of kunst wordt niet beschouwd de veeleelvoudiging, welke beperkt blijft tot enkele exemplaren en uitsluitend dient tot eigen oefening, studie of gebruik, en die, waar het geldt een werk, als bedoeld bij artikel 10, 6°, door haar grootte of door de werkwijze, volgens welke zij vervaardigd is, een duidelijk verschil vertoont met het oorspronkelijk werk.</p> <p>Deze bepaling is niet van toepassing ten aanzien van het nabouwen van bouwwerken.</p>

Op grond van art. 13 TRIPS-verdrag zijn lidstaten bevoegd de exploitatierechten van auteurs te beperken, op voorwaarde dat het beperkt wordt tot bepaalde bijzondere gevallen, welke geen afbreuk doen aan de normale exploitatie van het werk. Daarnaast mogen de legitieme belangen van de maker van het werk niet door de beperkingen op onredelijke wijze worden aangetast. De Berner Conventie biedt lidstaten de mogelijkheid het veeleelvoudigingsrecht alleen in bijzondere gevallen te beperken, op voorwaarde dat een dergelijke veeleelvoudiging geen afbreuk doet aan de normale exploitatie van het werk en mits de wettige belangen van de auteur daardoor niet op onrechtvaardige wijze worden geschaadt (art. 9 lid 2 BC). Art. 17 Wet auteursrecht 1913 verklaart veeleelvoudigen geoorloofd, indien het blijft tot enkele exemplaren en slechts dient tot eigen oefening, studie of gebruik. Daarnaast moet het een werk betreffen bedoeld in art. 10 lid 1 sub 6° en het werk moet niet identiek zijn aan het oorspronkelijk werk in grootte en omvang. De beperkingen van het veeleelvoudigingsrecht in art. 17 Wet auteursrecht 1913 dienen te voldoen aan de voorwaarden (bijzondere gevallen, geen afbreuk aan de normale exploitatie en geen schade aan de belangen van de auteur) van art. 9 BC en art. 13 TRIPS-verdrag. Deze voorwaarden zijn

⁶⁸ Art. 7 BC, art. 12 TRIPS-verdrag en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de 'Verordening auteursrecht 1913'(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

niet afdoende uitgewerkt in art. 17 Wet auteursrecht 1913, gelet op de inhoud van dit artikel. Dus deze bepaling is niet volkomen in overeenstemming met art. 9 BC en art. 13 TRIPS-verdrag.⁶⁹

Artikel 10 BC	Artikel 15bis Wet auteursrecht 1913
<p>1) Geoorloofd zijn aanhalingen uit een werk dat reeds op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt, mits zij verenigbaar zijn met de goede gebruiken en voor zover door het doel gerechtvaardigd, zulks met inbegrip van aanhalingen uit artikelen in nieuwsbladen en tijdschriften in de vorm van persoverzichten.</p> <p>2) Het is aan de wetgeving der landen van de Unie, alsmede aan de bijzondere overeenkomsten die tussen hen bestaan of gesloten zullen worden, voorbehouden het gebruik toe te staan, voor zover door het doel gerechtvaardigd, van werken van letterkunde of kunst als illustraties bij het onderricht dat wordt gegeven door middel van publikaties, in radio-uitzendingen of geluids- of beeldopnamen, mits een zodanig gebruik verenigbaar is met de goede gebruiken.</p> <p>3) Bij de aanhalingen en het gebruik bedoeld in de voorgaande leden moeten de bron en de naam van de auteur vermeld worden, indien deze naam in de bron voorkomt.</p>	<p>Als inbreuk op het auteursrecht worden niet beschouwd korte aanhalingen van in een nieuwsblad of tijdschrift verschenen artikelen, zelfs niet in de vorm van persoverzichten, mits daarbij het nieuwsblad of tijdschrift, waaruit is aangehaald, op duidelijke wijze wordt vermeld, benevens de aanduiding van de maker, indien deze in de bron, waaruit is aangehaald, voorkomt.</p>

Volgens art. 10 lid 1 BC mogen de aangesloten landen aanhalingen toestaan, mits het doel gerechtvaardigd is en ze in overeenstemming zijn met de goede gebruiken. Bij art. 15bis Wet auteursrecht 1913 gaat het om onder voorwaarden en toegestane gebruik van korte aanhalingen van een nieuwsblad of tijdschrift verschenen artikelen. Dit artikel is redelijk in overeenstemming met de Berner Conventie te achten.⁷⁰

⁶⁹ Art. 9 lid 2 BC, art. 13 TRIPS-verdrag en art. 17 Wet auteursrecht 1913.

⁷⁰ Art. 10 BC en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

<p>Artikel 10 bis BC</p> <p>1) Het is aan de wetgeving van de landen van de Unie voorbehouden de verveelvoudiging door de pers, de uitzending door de radio of de overbrenging per draad aan het publiek van artikelen waarin actuele vragen van economie, politiek of godsdienst worden behandeld, en die zijn gepubliceerd in nieuwsbladen, of tijdschriften, of van door de radio uitgezonden werken van dezelfde aard, toe te staan in de gevallen waarin de verveelvoudiging, de radio-uitzending of de genoemde overbrenging niet uitdrukkelijk zijn voorbehouden. De bron moet echter altijd duidelijk zijn aangegeven; de sanctie op overtreding van deze verplichting wordt bepaald door de wetgeving van het land waar de bescherming wordt ingeroepen.</p> <p>2) Het is eveneens aan de wetgeving van de landen van de Unie voorbehouden de voorwaarden te regelen waaronder, ter gelegenheid van verslagen van actuele gebeurtenissen, door middel van fotografie, cinematografie of langs de weg van radio-uitzending of overbrenging per draad aan het publiek, de werken van letterkunde of kunst gezien of gehoord tijdens de gebeurtenis, voor zover uit een oogpunt van voorlichting gerechtvaardigd, kunnen worden weergegeven en voor het publiek toegankelijk gemaakt.</p>	<p>Artikel 16bis Wet auteursrecht 1913</p> <p>Als inbreuk op het auteursrecht op een werk van letterkunde, wetenschap of kunst wordt niet beschouwd de opname, weergave en openbare mededeling van beperkte gedeelten daarvan in een foto-, film- of radioreportage, voor zover zulks voor het behoorlijk weergeven van de actuele gebeurtenis welke het onderwerp der reportage uitmaakt, noodzakelijk is.</p>
--	--

Art. 10bis lid 2 BC biedt de aangesloten landen de vrijheid om de voorwaarden te bepalen waaronder werken met betrekking tot verslaggeving van actuele gebeurtenissen mogen worden gegeven en openbaar gemaakt aan het publiek, voor zover dat uit een oogpunt van voorlichting gerechtvaardigd is. De voorwaarden (het moet een opname, weergave en openbare mededeling van beperkte gedeelten daarvan in een foto-, film- of radioreportage, voor zover zulks voor het behoorlijk weergeven van de actuele gebeurtenis welke het onderwerp der reportage uitmaakt, noodzakelijk is) van art. 16bis Wet auteursrecht 1913 zijn redelijk in overeenstemming te achten met de Berner Conventie.⁷¹

3.6 Toetsing minimumstandaarden inzake handhaving van het auteursrecht

Zoals in art. 41 TRIPS-verdrag is vastgelegd dienen aangesloten landen te voorzien in procedures voor de handhaving van het auteursrecht in hun nationale wetgeving. De Wet auteursrecht 1913 biedt deze voorzieningen. Conform art. 26 Wet auteursrecht 1913 kan de handhaving van het auteursrecht door personen aan wie het auteursrecht toekomen, geschieden.⁷²

⁷¹ Art. 10bis BC en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

⁷² Art. 41 TRIPS-verdrag en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

Civielrechtelijke handhaving

<p>Artikel 42 TRIPS-verdrag</p> <p>De Leden bieden houders van rechten de mogelijkheid tot het voeren van civiele gerechtelijke procedures betreffende de handhaving van onder deze Overeenkomst vallende rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom.</p> <p>Verweerders hebben recht op een tijdige schriftelijke kennisgeving die voldoende gegevens bevat, met inbegrip van de gronden voor de vorderingen. De partijen dient te worden toegestaan zich door onafhankelijke raadslieden te doen vertegenwoordigen en de procedures mogen geen overmatig zware vereisten betreffende verplichte verschijning in persoon opleggen. Alle partijen bij zodanige procedures dienen naar behoren gerechtigd te zijn om hun vorderingen te staven en alle van belang zijnde bewijsmateriaal over te leggen. De procedure dient te voorzien in middelen om vertrouwelijke informatie als zodanig te herkennen en te beschermen, tenzij zulks strijdig zou zijn met bestaande constitutionele vereisten.</p>	<p>Artikel 27 Wet auteursrecht 1913</p> <p>Niettegenstaande de gehele of gedeeltelijke overdracht van zijn auteursrecht blijft de maker bevoegd een rechtsvordering ter verkrijging van schadevergoeding in te stellen tegen degene, die inbreuk op het auteursrecht heeft gemaakt. De in het eerste lid bedoelde rechtsvordering ter verkrijging van schadevergoeding wegens inbreuk op het auteursrecht komt na het overlijden van de maker toe aan zijn erfgenamen of legatarissen tot aan het vervallen van het auteursrecht.</p>
---	--

De Wet auteursrecht 1913 biedt auteursrechthebbenden in gevallen van auteursrechtinbreuk de mogelijkheid tot het instellen van een rechtsvordering ter verkrijging van schadevergoeding (art. 27 Wet auteursrecht 1913). Deze bepaling is redelijk in overeenstemming met art. 42 TRIPS-verdrag te achten.⁷³

<p>Artikel 16 BC</p> <p>1) Elk afschrift van een werk, waardoor inbreuk wordt gemaakt op het auteursrecht kan in de landen van de Unie waar het oorspronkelijke werk wettelijke bescherming geniet in beslag worden genomen.</p> <p>2) De bepalingen van het voorgaande lid zijn eveneens van toepassing op exemplaren die afkomstig zijn uit een land waar het werk niet of niet meer beschermd wordt.</p> <p>3) Het beslag wordt gelegd overeenkomstig de wetgeving van elk land.</p>	<p>Artikel 28 Wet auteursrecht 1913</p> <p>Het auteursrecht geeft de bevoegdheid voorwerpen, in strijd met dat recht openbaar gemaakt, zomede niet geoorloofde veelevoudingen, in beslag te nemen op de wijze en met inachtneming van de bepalingen, voorgeschreven voor het beslag tot revindicatie van roerende goederen, en hetzij dezelfde als zijn eigendom op te vorderen, hetzij de vernietiging of onbruikbaarmaking daarvan te eisen. Gelijke bevoegdheid tot inbeslagneming en opvordering bestaat ten aanzien van het bedrag der toegangsgelden, betaald voor het bijwonen van een voordracht, een op- of uitvoering of een tentoonstelling of voorstelling, waardoor inbreuk op het auteursrecht wordt gemaakt.</p> <p>Indien afgifte wordt gevorderd van de zaken, in het eerste lid bedoeld, zal de rechter kunnen gelasten, dat die afgifte niet zal geschieden dan tegen een bepaalde, door de eiser te betalen vergoeding.</p> <p>De beide voorgaande leden van dit artikel zijn uitsluitend van toepassing ten aanzien van roerende zaken en van de zaken</p>
--	--

⁷³ Art. 42 TRIPS-verdrag en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

	<p>die door bestemming onder onroerende zaken begrepen worden.</p> <p>Ten aanzien van andere onroerende zaken dan de in het voorgaand lid bedoelde, waardoor inbreuk op auteursrecht wordt gemaakt, kan de rechter op de vordering van de gerechtigde gelasten, dat de gedaagde daaraan zodanige wijzigingen zal aanbrengen, dat de inbreuk op het auteursrecht wordt opgeheven, met veroordeling van de gedaagde tot een bepaalde som geld als schadevergoeding in geval binnen een bepaalde tijd niet aan 's rechters bevel is voldaan.</p> <p>Alles onverminderd de strafvervolging wegens inbreuk op het auteursrecht en de burgerlijke rechtsvordering ter bekoming van schadevergoeding.</p>
--	--

Art. 16 BC heeft betrekking op de handhaving van het auteursrecht. Dit artikel betreft inbeslagname in gevallen van auteursrechtinbreuk. In de Wet auteursrecht 1913 is een dergelijke bepaling opgenomen en het is uiteengezet in art. 28 Wet auteursrecht 1913. Art. 28 Wet auteursrecht 1913 is redelijk in overeenstemming met art. 16 BC te achten.⁷⁴

Strafrechtelijke handhaving

<p>Artikel 61 TRIPS-verdrag</p> <p>De Leden voorzien ten minste in gevallen van opzettelijke namaak van handelsmerken of inbreuk op auteursrechten op commerciële schaal in strafrechtelijke procedures en straffen. De mogelijke sancties omvatten vrijheidsstraffen en/of geldboetes die voldoende zijn om afschrikkend te werken, in overeenstemming met het niveau van de straffen opgelegd voor strafbare feiten van overeenkomstige zwaarte. In passende gevallen omvatten de mogelijke sancties ook de inbeslagneming, verbeurdverklaring en vernietiging van de inbreukmakende goederen en van materialen en werktuigen die voornamelijk zijn gebruikt bij het plegen van het strafbare feit. De Leden kunnen voorzien in strafrechtelijke procedures en straffen in andere gevallen van inbreuk op rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom, met name wanneer deze opzettelijk en op commerciële schaal zijn gepleegd.</p>	<p>Artikel 31 Wet auteursrecht 1913</p> <p>Hij die opzettelijk inbreuk maakt op eens anders auteursrecht, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig duizend gulden</p> <p>Artikel 32 Wet auteursrecht 1913</p> <p>Hij die een werk, waardoor hij weet dat inbreuk gemaakt wordt op eens anders auteursrecht, verspreidt of openlijk te koop stelt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste tien duizend gulden.</p>
--	---

De Wet auteursrecht 1913 voorziet in gevallen van opzettelijke inbreuk op het auteursrecht in strafrechtelijke procedures, met name vrijheidstraffen en geldboetes. De geldboetes en vrijheidsstraffen zijn geregeld in de artt. 31-35 Wet auteursrecht 1913. Op dit gebied is de Wet auteursrecht 1913 redelijk in overeenstemming met het TRIPS-verdrag te achten.⁷⁵

⁷⁴ Art. 16 BC en art. 28 Wet auteursrecht 1913.

⁷⁵ Art. 61 TRIPS-verdrag en Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de 'Verordening auteursrecht 1913'(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).

Conclusie

In deze thesis staat centraal de vraag in hoeverre Suriname met de huidige auteurswet voldoet aan de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag. Ter beantwoording van deze vraag is de van belangzijnde rechtsbronnen bestudeerd, met name het TRIPS-verdrag, de Berner Conventie en de Wet auteursrecht 1913. Het onderzoek levert de volgende conclusies:

1. Uit het onderzoek is gebleken dat de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag en de Berner Conventie inzake auteursrechtelijk beschermde werken niet afdoende zijn ingevoerd in de Wet auteursrecht 1913. De werken die vallen onder het auteursrecht conform de Wet auteursrecht 1913 komen niet helemaal overeen met die van de Berner Conventie en het TRIPS-verdrag. Krachtens art. 10 TRIPS-verdrag moeten computerprogramma's en databanken beschermd worden, maar deze werken zijn niet opgenomen in art. 10 Wet auteursrecht 1913.
2. Ten aanzien van de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag en de Berner Conventie inzake de inhoud van het auteursrecht erkent de Wet auteursrecht 1913 slechts twee exploitatierechten: het veeleenvoudigingsrecht en het recht tot openbaarmaking (artt. 12-13 Wet auteursrecht 1913). Daarentegen erkent de Berner Conventie vijf exploitatierechten en het TRIPS-verdrag één.
3. Na bestudering van de Wet auteursrecht 1913 kan worden gesteld dat betreffende de minimumstandaarden inzake duur van het auteursrecht er één noemenswaardige verschil is in vergelijking met het TRIPS-verdrag en de Berner Conventie, met name art. 39 Wet auteursrecht 1913. Verder zijn de resterende artikelen redelijk in overeenstemming met de Berner Conventie en het TRIPS-verdrag te achten.
4. Ten aanzien van de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag en de Berner Conventie inzake de beperkingen van het auteursrecht heeft de Wet auteursrecht 1913 enkele bepalingen overgenomen. De voorwaarden van de Berner Conventie en het TRIPS-verdrag waaronder de beperkingen van het auteursrecht zijn toegestaan zijn niet afdoende geregeld en/of uitgewerkt in de Wet auteursrecht 1913.
5. Zoals het TRIPS-verdrag en de Berner Conventie voorschrijft dient de Wet auteursrecht 1913 strafrechtelijke en civielrechtelijke handavingsprocedures voor auteursrechten te bevatten. Ten aanzien van de civielrechtelijke handhaving bevat de Berner Conventie

slechts één artikel (art. 16 BC) inzake de handhaving van het auteursrecht. Een dergelijke bepaling is ook opgenomen in de Wet auteursrecht 1913. Met betrekking tot de strafrechtelijke handhaving van het auteursrecht voorziet de Wet auteursrecht 1913 in geldboetes en gevangenisstraffen in geval van auteursrechtinbreuk, zoals het TRIPS-verdrag voorschrijft.

6. Suriname is lid van de WTO. Het TRIPS-verdrag is een bijlage bij het WTO-oprichtingsverdrag en is als zodanig bindend voor alle WTO-leden (art. 2 lid 2 WTO-oprichtingsverdrag). Op deze wijze is Suriname ook partij geworden bij het TRIPS-verdrag. Krachtens dit verdrag zou de Surinaamse auteurswet afdoende regelingen moeten bevatten ter bescherming van auteursrechten. Gelet het op feit dat de huidige Surinaamse auteurswet niet afdoende regelingen ter bescherming van auteursrechten bevat, zijn de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag en de Berner Conventie niet afdoende geïmplementeerd in de wet.

Aanbevelingen

- Nu de minimumstandaarden van het TRIPS-verdrag en de Berner Conventie inzake auteursrechten niet afdoende zijn ingevoerd in de huidige wetgeving heeft de Wet auteursrecht 1913 wijzigingen. In de gewijzigde auteurswet moeten de minimumstandaarden adequaat worden geïmplementeerd. Bijvoorbeeld computerprogramma's en databanken moeten beschermd worden.
- Verder moeten er meer exclusieve rechten van auteurs erkend worden in de gewijzigde auteurswet, zoals het volgrecht, het bewerkingsrecht, het vertaalrecht en het verhuurrecht. De erkenning van deze rechten zal resulteren in een uitbreiding van de inhoud van het auteursrecht in Suriname. Daarnaast moeten de voorwaarden ten aanzien van de beperkingen van het auteursrecht nader uitgewerkt worden in de Surinaamse auteurswet, zodat ze in overeenstemming zijn met die van het TRIPS-verdrag en de Berner Conventie.
- In Suriname is er een onduidelijkheid en gebrek aan voorlichting over de Surinaamse auteurswet. Dit werkt in het nadeel van auteursrechthebbenden. Auteursrechthebbenden treden niet op tegen auteursrechtinbreuken, omdat ze gewoonweg geen kennis hebben van de auteurswet. De overheid kan dit probleem oplossen door meer voorlichting te geven over auteursrechten en de Auteurswet. Daarnaast kunnen auteurs die kennis hebben van de Auteurswet voorlichting geven om zodoende de Auteurswet meer bekendheid te geven. Verder kan de overheid assistentie bij de WIPO vragen om de huidige Auteurswet TRIPS compliance te maken.
- In Suriname is er een bemiddelingsbureau voor het muziekauteursrecht noodzakelijk. De Wet auteursrecht 1913 (art. 30 a Wet auteursrecht 1913) biedt de mogelijkheid tot oprichting van een bemiddelingsbureau voor het muziekauteursrecht. Het bemiddelingsbureau kan royalties vorderen voor het gebruik van auteursrechtelijk beschermde muziekwerken, zodat auteursrechthebbenden betaald kunnen worden voor hun werken. Dit zal de economische ontwikkeling in ons land stimuleren en werkgelegenheid creëren. Verder zal het de inzet van extra middelen voor verdere innovatie stimuleren.

Bronvermelding

Literatuur

1. Van der Kooij, Mulder en Visser 2007

Van der Kooij, P.A. en Mulder, S.J, en Visser, D.J. , *Hoofdzaken intellectuele eigendom*, vijfde druk, Deventer: Kluwer 2007.

2. Correa 2000

Correa, C., *Intellectual Property Rights, the WTO and Developing countries: The TRIPS Agreement and Policy options*, Zed Books Ltd 2000.

3. Patterson en Lindberg 1992

Patterson, L. and Lindberg, W., *The Nature of Copyright: A Law of Users' Rights*, The University of Georgia Press 1992.

Artikel

- Herman 2015

Herman, T., Copyright Protection before and after the TRIPS Agreement; impact of the new regime on developing countries, *Makerere law journal* 2015, p.65-79,

Rapport

- Batenburg, S., Schepers, K. en Wiersma, C., Rapport oktober 2008. 'Een nieuwe Auteurswet voor Suriname.'

Verdragen

- TRIPS-verdrag (agreement on trade-related aspects of intellectual property rights)
- Berner Conventie (Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works, of September 1886.
- WTO Oprichtingsverdrag (Agreement establishing the World Trade Organization)
- GATT- overeenkomst (General Agreement on Tariffs and Trade)

Wetten

- Verordening van 22 maart 1913, houdende nieuwe regeling van het auteursrecht, G.B. 1913, no.15.
- Wet van 17 april 2015, houdende nadere wijziging van de Wet Auteursrecht 1913(G.B. 1913, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981, no.23)(S.B. 2015, no. 83).
- Grondwet van de Republiek Suriname (S.B. 1987, no.116), gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijziging bij S.B. 1992, no.38.
- Landsverordening van 5 september 1959 tot herziening van enkele bepalingen van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913, no.15, geldende tekst G.B. 1946, no.86)(G.B. 1959, no.76).
- Landsverordening van 3 januari 1946 tot wijziging en aanvulling van de ‘Verordening auteursrecht 1913’(G.B. 1913,no.15), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981, no.23)(G.B. 1946, no. 2).
- WET van 24 februari 2020, houdende goedkeuring van de toetreding tot de Akte van Genève bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage betreffende de Internationale Inschrijving van Tekeningen of Modellen van nijverheid (S.B. 2020, no.56).

Jurisprudentie

- HR 16 juni 2006, ECLI:NL:GHSHE:2004:AP2368,

Internet

- https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/intel1_e.htm (geraadpleegd op 15 juli 2021)
- https://www.wto.org/english/thewto_e/countries_e/suriname_e.htm (geraadpleegd op 8 mei 2021)
- <https://ssrn.com/abstract=2774051> (geraadpleegd op 20 juni 2021)
- https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/intel2_e.htm (geraadpleegd op 20 juli 2021)
- https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_909_2016.pdf (geraadpleegd op 12 juni 2021)
- https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/d1who_e.htm (geraadpleegd op 12 augustus 2021)

- <https://www.recht.nl/proxycache.html?cid=45671> (geraadpleegd op 17 juli 2021)
- https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/27-trips.pdf (geraadpleegd op 12 mei 2021)
- https://www.jus.uio.no/lm/wipo.protection.of.literary.and.artistic.works.convention.berne.1886.1979/14_bis.html (geraadpleegd op 12 juni 2021)
- https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2774051 (geraadpleegd op 20 juli 2021)
- https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/04-wto.pdf (geraadpleegd op 12 juli 2021)
- https://www.ivir.nl/publicaties/download/Suriname_rapport_oktober_2008.pdf (geraadpleegd op 12 december 2021)